

Áprilisi *kimenő*

Összeállította - **Baka Ildikó, Fazekas Zsuzsa**

Túl a szavakon

Tizenegy év után, életművének emblemikus számaival lép a Trafó közönsége elé a világhírű New York-i énekes, zeneszerző, koreográfus, opera- és filmrendező, a mágiikus jelenléttel megáldott Meredith Monk, akinek „szívig hatoló népzeneje mintha egy másik bolygóról érkezett volna”. Monk felfedezte és megmutatta az emberi hangban rejlő határtalan lehetőségeket, és olyan érzéseket, energiákat közvetít, amelyekre a beszélt nyelv képtelen.

Trafó, április 30.

A bajnok

Darvas Benedek sok évvel ezelőtti ihletésére, Pintér Béla most „vette a bátorságot” és megrendezte A köpeny című Puccini-operát, amelyről Petrovics Emil egykor azt mondta, nemcsak az életmű, de az egész operairodalom csúcspontja. Erre a zenére Pintér egy itt és most játszódó, bizarr szerelmi háromszög történetét komponálta meg, a korabeli librettóból egy minden ízében mai és minden ízében pintérbélés történet kerekedett. A zenei munkatárs Kémenczy Antal zongoraművész.

Katona József Színház, március 19-től

Goldberger textilipari gyűjtemény

Az egykori mágnáscsalád generációk során az ország 5. legjelentősebb vállalatát hozta létre és irányította Óbudán, amely a két háború között a világ élvonalába tartozó termékeket állított elő. A gyűjteményben a gyár, a technológia és a család történetét kísérheti végig a látogató, s ezen keresztül egyben gazdag és méltó történelmi áttekintést is kap, közelről nézheti meg a gépeket, kipróbálhatja a textilnyomás egyes fortélyait, korabeli filmrészletekben, fotókban dokumentumokban megtekinthet el. Az interaktív kiállítás öt nagy egységre bontva mutatja be azt a folyamatot, amely során a néhány fős manufaktúraként induló kézfestőműhely a generációk modernizálása nyomán világhírű vállalattá fejlődött, majd a tönkretétel és felszámolás folyamatát is. Esős napokon nagyobb gyerekekkel emlékeztető családi program.

Óbudai Múzeum, állandó kiállítás

36. Budapesti Tavasz Fesztivál

A klasszikus zenei koncertek mellett idén is számos opera-, balett-, jazz-, világzenei, crossover, tánc- és színházi, valamint képzőművészeti program várja az érdeklődőket. Liszt Ferenc tiszteletére műsorra tűzik a komponista és kortársai darabjait, valamint olyan alkotásokat, amelyeket a mester ihletett. A Krisztus című oratórium a Staatskapelle Weimar és a Magyar Rádió Énekkarának előadásában csendül fel, és felhangzik Dubrovay László Faust, az elkárhozott című szerzeménye is. Bartók Béla születésének 135. évfordulójához több program is kapcsolódik. A nyitóhangversenyen a Budapesti Fesztiválzenekar az amerikai David Robertson vezényletével és az örmény-amerikai Kim Kashkashian közreműködésével többek között Bartók Brácsaversenyét szólaltatják meg. Izgalmas eseménynek ígérkezik az a klasszikus zenei koncert is, amelyen Bartók és Kodály kompozíciói a népi hangszerek hangján, zongorakísérettel csendülnek fel a világhírű magyar szoprán, Rost Andrea tolmácsolásában. A fesztivál Bartók Béla tiszteletére Kórusünnepel zárul, ahol kilenc énekkar és neves vendégművészek válogatnak a mester által komponált kórusdarabokból.

Több helyszínen, 2016. április 8-24.

Battonyán születtem-C

A családi kiállítóhelyen, a gellérthegyvi villában nyár elejéig nyitva tartó kiállításon egy eddig ismeretlen Molnár-C. Pállal találkozhat a látogató. Történet hasonló a művész életében is: húsz évvel a háború után megrendezett második kiállításáról beszámoló korabeli kritikák szerint is „egy teljesen új Molnár-C. Pál lepte meg a szakmát és a közönséget”. 71 éves volt ekkor. Ebben az utolsó festői korszakában készült meghatározó műveit a művész kívánsága szerint lánya az 1984-ben, szülővárosában, Battonyán megnyílt Molnár-C. Pál Emlékháznak ajándékozta. Most, harminc évvel később először térnek vissza ezek a nagyméretű képek a Ménési úti műterembe. Ugyanebben az időszakban a Battonyai Emlékházban a MCP Műterem-Múzeum anyagából nyílt kiállítás látható: **Budapesten éltem-CP** címmel. Mindkét kiállítást Csillag Eszter fiatal művészettörténész, Molnár-C. Pál dédunoka rendezte.

Budapest, Molnár C. Pál Műterem-múzeum, 2016. június 12-ig

Budapesti Nemzetközi Könyvfesztivál

Idén 23. alkalommal rendezik meg a tavaszi könyves seregszemlét, amely minden évben meghatározó szakmai és közönségfórum, és pezsgő vásár. Ezen belül 16 alkalommal jelentkezik az Európai Elsőkönyvesek Fesztiválja, amelynek megrendezésében mind a 28 EU-s tagország évről évre részt vesz. A felolvasásokat, beszélgetéseket, dedikálásokat, könyvbemutatókat, koncerteket, színházi előadásokat és filmvetítéseket felvonultató gazdag programkínálat mellett az esemény a könyvkiadók és terjesztők üzleti és szakmai találkozója is, tanácskozással és konferenciákkal. Természetesen idén sem maradnak el a kicsikre fókuszáló Gyerek(b)irodalom programjai. Az idei díszvendég a norvég Jostein Gaarder, a díszvendégország pedig Szlovákia lesz. A részletes programért keresse fel az esemény honlapját.

Millenáris, 2016. április 21–24.

Nem csak a százéveseké – Nagykörút újratervelés!

A Budapest100 rendezvénysorozat új fordulata, hogy idén, a program és városünnep 6. évében elrugaszkodik az egykorúság ideájától és figyelmét egy markáns útvonalra, a 120 éves Nagykörútra és annak minden időréteget tartalmazó sokszínű történetére fordítja. A körút épületei koruktól függetlenül csatlakozhatnak és nyílnak meg elfeledett boltjaikkal és elfeledett történeteikkel a 2016. április 16-án és 17-én megrendezésre kerülő eseményen a Boráros tértől a Jászai Mari térig. A szervezők szeretnék megteremteni a közös diskurzus lehetőségét és alkalmait a szakmabeliek és civilek között, ami valódi lehetőség a régi épületekről és az új szemléletű várostervezésről szóló párbeszédre és annak megvitatására, ki milyennek szeretné látni a Nagykörutat, a várost és benne a jövőnket. Végül soron arra, hogy találjunk ki közösen egy élhetőbb világot.

Nagykörút, 2016. április 16–17.

LÁTHATÓVÁ TENNI A LÁTHATATLANT

Épp negyven éve hagyta el Magyarországot Faykod Mária szobrászművész, ma Provence az otthona. Örök küldetése, hogy megfejtse, mi az a halhatatlan erő, ami munkál bennünk, emberekben. Ezt a spirituális energiát faragja újra meg újra márványba. Nemsokára itthon is találkozhatunk alkotásai átütő erejével.

Miután 1975-ben édesanyjával elhagyták Magyarországot, először Ausztriába, majd Franciaországba kerültek, és Ön végül ott telepedett le. Mi fogta meg abban a vidékben?

Ahogy fogadtak. A kedvesség, a művészetem megbecsülése. Az én alkotói elvem: csak felfelé nézni, az embernek a kijelölt útján menni, faragni a márványt.

Pedig egy alkotás is anyag által való. Mitől lesz több önmagánál?

Amíg készül a mű, mélyen megélem az alkotás folyamatát – mintha egy más dimenzióban léteznék. Amikor készen van, behelyezem a világba, tulajdonképp az anyagi világgal szemben, és eltávolodik tőlem. Ha megérinti az emberek lelkét és tudatát, az szintén szabadsághoz vezet. E nélkül valóban csak egy súly lenne a világban.

Hit, és a transzcendens ember a leggyakoribb témái. Miért ezek fogják meg?

Először is, én mindig figurálisat készítek, mert ember vagyok, a célom, hogy mindent átítassak lélekkel. A téma lényege ezért mindig ugyanaz. A stációkban sem a történelmi Jézust akartam megjeleníteni, hanem azt, ami az emberekben él belőle. Jézus nem múlt, hanem valós jelenlét.

Az Ön istenhite gyerekkora óta kíséri?

Istenhit? Inkább úgy mondanám: az Isten hitt bennem. Felém hajolt, és én odafigyeltem. Miért kaptuk az életet? Hogy ezt a bizalmat valahogy visszaadjuk.

Az Ön egyik legfontosabb műve, a lourdes-i kegyhely monumentális márványszobrai, melyek Jézus szenvedését és feltámadását ábrázolják, szabadtéri alkotás. Provence-ban is a szabad ég alatt állította ki műveit.

Ha az ember beállít egy szobrot egy múzeumba, az a néző számára behatárolt, nincs játéka. Ezért hoztam létre múzeumot a szabad ég alatt. Így a szobrok a természeti elemek által mindig másnak és másnak mutatkoznak, ahogyan a felhő, a szél, a fény és a szobrok energiája hat egymásra.

A stációkat sokan elementáris erejűnek tartják. Minek köszönhető ez Ön szerint?

Egy művész csupán híd. Ha van azokban a szobrokban valami, ami hat az emberekre, az nem az én érdemem. Ha igazán nyitott vagyok, megkapom az inspirációt, és... – hogy is fogalmazzam – az belemegy az alkotásba. Amikor egy szoborral készen vagyok, szeretem megvizsgálni, és többnyire tökéletlennek látom. A stációkon öt éven át dolgoztam. Hosszúnak tűnik, de olyan volt, mint egy pillanat, kiestem az időből. Ha ma látom, néha mintha visszanézne rám a szobrok, és nem tudom, hogy ez az erő hogyan, mikor került beléjük.

Azóta sok millióan látták. Kap visszajelzéseket?

Hiszek benne, hogy egy szobor alkotása folytatódik. Minden találkozás nyomot hagy benne, és megerősíti. Időnként megnézem, látom a zarándokokat, látom, hogy van értelme a munkámnak. A koncepcióm része volt, hogy hozzátettem három állomást, azt akartam, ne legyen vége Jézus halálával. Az igaz halál csak egy kezdet... Így a betegeknek is reményt tudtam adni.

„Soha nem fogom elfelejteni

azt az akaratlanul elcsúszott pillanatot, amikor lourdes-i zarándoklatunk alkalmával egy kerekesszékre ülő fiatal fiú nehezen mozgó karjával centiméterről centiméterre közelíti, majd megérinti Jézus kezét Maria de Faykod Keresztútjának egyik stációjánál. Láttam a fiú köujjakra fonódó ujjait, némán imát rebegő ajkait, átszellemült arcát, és pontosan tudtam: a fiú nem a hideg, élettelen márványt érinti, hanem a köztünk élő Megváltót, akit ez a lenyűgöző alkotás odavitt hozzá. Az a fiú ott – egészen biztos voltam benne – elérte az Istent. Megtiszteltetés volt számomra, hogy 2014-ben, Húsvét nagyhetében megismerkedhettem e rendkívüli hatást kiváltó mű alkotójával. Most pedig boldog vagyok, hogy a lourdes-i Keresztutatelhozhattuk Magyarországra.”

Béres Klára,
a Béres Alapítvány elnöke

A Béres Alapítvány támogatásával megvalósuló, egyedülálló fotókiállítás elsőként Esztergomban, a Magyar Nemzeti Múzeum Esztergomi Vármúzeumában látható március 23-tól, ezt követően Pécsen, Máriaipócsan és Székesfehérváron is megtekinthetik az érdeklődők.

HÍRDETÉS

